

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.206/2025/13.

A felperes:

felperes neve (felperes lakcíme)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Rózsa Péter egyéni ügyvéd (ügyvéd címe)

Az alperesek:

I. rendű alperes: I. r. alperes neve (I. r. alperes székhelye)

II. rendű alperes: II. r. alperes neve (II. r. alperes székhelye)

Az alperesek meghatalmazott jogi képviselője:

I. rendű: I. r. alperes jogi képviselője polgári kollégiumvezető (I. r. alperes székhelye)

II. rendű: II. r. alperes jogi képviselője (ügyintéző: személy 1 neve, székhelye)

A per tárgya:

Bírósági jogkörben okozott kár megtérítése és egyéb követelés

Az elsőfokú bíróság neve és megfellebbezett határozatának a száma:

Kecskeméti Törvényszék 9.P.21.916/2023/44. (kijavító végzés 76.)

A fellebbező fél és a fellebbezések sorszáma:

A felperes, 9.P.21.916/2023/62., 70.

Í T É L E T

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a II. rendű alperesnek 50 000 (ötvenezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 75 520 (hetvenötezer-ötszázhusz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

A tényállás

[1] A felperes többször módosított keresetében az alperesek, illetve az I. rendű alperes illetékességi területéhez tartozó helyi bíróságok előtt folyamatban volt eljárásokkal kapcsolatban kívánt kártérítés, illetve sérelemdíj iránti igényt érvényesíteni, melyekben személy szerint félként érintett volt.

[2] A felperes az I. rendű alperessel szemben 2017. június 8. napján nyújtott be keresetlevelet a I. r. alperes neven. Keresetében kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperesi törvényszéket a I. r. alperes neve Pf.20...3/2012., a város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2010., a város 2 neve Városi Bíróság P.22..../2008., a I. r. alperes neve Pf.20..../2012., a I. r. alperes neve P.20..../2010., a I. r. alperes neve P.21..../2009., a város 2 neve Városi Bíróság P.24..../2005. számú és ezekhez kapcsolódó eljárásokban elkövetett jogsértéseket állítva. A 2017. június 19. napján előterjesztett beadványában előadta, hogy a I. r. alperes neve P.21..../2010., a város 2 neve Városi Bíróság P.20..../2007, a város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2008., a város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh..../2010., a város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh..../2010., a megye 1 neve Megyei Bíróság P.21..../2009., a város 2 neve Városi Bíróság P.22.../2006., valamint a város 2 neve Városi Bíróság P.23.../2006. számú – álláspontja szerint jogsértő – eljárásai miatt is kártérítés megfizetését kéri (P.21..../2017/2. számú beadvány).

[3] Az eljárás során előterjesztett további beadványaiban az I. rendű alperest a P.21..../2010. számon folytatott eljárása kapcsán 100 000 forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés és annak 2014. április 22. napjától járó kamata megfizetésére is kérte kötelezni. Keresetét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 2. § (3) bekezdésére alapította (7.P.21..../2017/18. sorszámú beadvány).

[4] A város 2 neve Járásbíróság előtt P.20..../2014., a I. r. alperes neve előtt Pf.20..../2015. és Pkf.21..../2015. számon folyamatban volt eljárásokkal kapcsolatban további 100 000 forint és ennek 2015. június 30. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest sérelemdíj és kártérítés címén a rPp. 2. § (3) bekezdése alapján (6.P.20..../2019/12. és 16. számú beadványok).

[5] Kártérítési igényt jelentett be, továbbá az I. rendű alperes által az hivatal neve Hivatalnak küldött 2012.El.II.B.I/05/81. számú, valamint a város 2 neve Járási Ügyészségnek küldött 2012.El.II.B.I/05/81/II. számú elnöki iratával kapcsolatban (7.P.21..../2017/13. számú, 6.P.20..../2019/12. számú beadvány).

[6] A felperes az eljárás során keresetét kiterjesztette a II. rendű alperesre. A perbevonat II. rendű alperest 50 000 forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés és ennek 2014. április 22. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni – a rPp. 2. §-ára alapítva – a I. r. alperes neve 23.P.21..../2010/88. számú ítélete és 135. sorszámú kiegészítő ítélete kapcsán lefolytatott Pf.I.20..../2013/9. számú másodfokú eljárásban hozott döntés miatt (7.P.21..../2017/11. számú beadvány).

[7] A felperes a 2019. április 8. napján előterjesztett beadványában kérte továbbá a II. rendű alperes kötelezését a Pf.II.20..../2011. számon folytatott eljárással kapcsolatban 10 000 forint vagyoni kár, 10 000 forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés és ennek 2012. november 15. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére, a Pf.I.20..../2012. számú eljárással összefüggésben pedig további 3 175 forint vagyoni kár és ennek 2012. szeptember 7. napjától járó kamata megtérítésére tartott igényt a rPp. 2.§ (3) bekezdése, valamint a rPtk. 339.§ (1) bekezdése és 349.§ (1) és (2) bekezdései alapján (8.P.20.irat 2. számú beadvány).

[8] A felperes kérte perköltségének megtérítését is.

[9] Az alperesek ellenkérelmükben a teljes kereset elutasítását kérték.

[10] Az eljárásra kijelölt Szolnoki Törvényszék, mint elsőfokú bíróság a 2021. február 3. napján kelt 6.P.20..../2019/30. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Határozatának indokolása szerint a 23.P.21..../2010. számú pert kivéve nem vizsgálhatta, hogy az I. rendű alperes eljárása megfelelt-e a rPp. 2. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mivel ezek esetében a felperes nem jelölte meg az alperesi eljárás jogszabálysértő voltának mibenlétét, okát, és hogy az azzal kapcsolatos joga miért sérült. A 23.P.21..../2010. számon folyamatban volt perrel kapcsolatos és a II. rendű alperessel szembeni – Pf.I.20..../2013/9. számú másodfokú határozatra vonatkozó – kereseti kérelmet pedig jogalap hiányában nem találta megalapozottnak.

[11] A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla a 2021. november 2. napján kelt Pf.II.20..../2021/8. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű alperessel szemben a I. r. alperes neve előtt P.21..../2017/1. számon előterjesztett keresetlevelében megjelölt eljárásokkal, a 23.P.21..../2010. számú eljárással, a II. rendű alperessel szemben a Pf.I.20..../2013. számú eljárással kapcsolatos keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyta. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét – a perköltségre és az eljárási illetékre vonatkozó rendelkezésre is kiterjedően – hatályon kívül helyezte, és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

[12] A hatályon kívül helyező határozat utasítása szerint a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak fel kellett hívnia a felperest, hogy a per tárgyává tett eljárások kapcsán terjesszen elő határozott kereseti kérelmet, jelölje meg az érvényesíteni kívánt követelés jogalapját, adja elő az annak alapjául szolgáló tényeket és jelölje meg azok bizonyítékait, és e nyilatkozattól függően kerülhet sor bizonyításra, melynek keretében nem mellőzhető az érintett ügyiratok beszerzése. A határozat előírta, az elsőfokú bíróságnak el kell bírálnia a II. rendű alperessel szemben a 8.P.20.irat 2. számú beadványban előterjesztett keresetet is.

[13] A jogerős részítélettel szemben a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt. A jogerős részítéletet a Kúria a 2022. október 19. napján kelt Pfv.III.20.430/2022/10. számú részítéletével hatályában fenntartotta.

[14] A bíróság a megismételt eljárásban a 6.P.20..../2022/32. számú végzésével felhívást intézett a felpereshez arra vonatkozóan, hogy az I. rendű alperessel szemben a per tárgyává tett eljárásokat illető igényei kapcsán is terjesszen elő határozott kereseti kérelmet, jelölje meg az érvényesíteni kívánt követelése jogalapját, az annak alapjául szolgáló tényeket és jelölje meg azok bizonyítékait. A felperes – e végzésre hivatkozva – a 6.P.20..../2022/35. számú beadványában a II. rendű alperessel szembeni kereseti kérelmében előadottakat ismételte meg.

[15] A Szegedi Ítéltábla a 2023. december 12. napján kelt Pkk.II.20.356/2023/2. számú végzésével az addig eljáró Szolnoki Törvényszék vonatkozásában időközben felmerült kizárási okra tekintettel az eljárás lefolytatására a Kecskeméti Törvényszéket jelölte ki. A Kecskeméti Törvényszék előtt 9.P.21.916/2023. szám alatt folytatódó perben a felperes a törvényszék bíráinak ügy elbírálásából való kizárását indítványozta arra hivatkozással, hogy a Kecskeméti Törvényszék és közte per van folyamatban a Szegedi Törvényszék előtt 20.P.20.012/2023. szám alatt. Az ügy elbírálására kijelölt bíró, majd hozzá csatlakozva a Kecskeméti Törvényszék valamennyi civilisztikai ügyszakos bírása akként nyilatkozott, hogy az ügyben nem érzi magát elfoglaltnak.

[16] A kizárási ügyben eljáró Szegedi Ítéltábla II. számú tanácsa a Pkk.II.20.170/2024/2. számú végzésével a kizárás iránti kérelmet elutasította és az iratokat visszaküldte a Kecskeméti Törvényszékhez. Az ítéltábla a törvényszék kizárására irányuló indítványt azért nem találta megalapozottnak, mert a Kecskeméti Törvényszék a perben félként nem vesz részt és nem is érdekelt az ügyben, valamint annak elnökére, illetve elnökhelyettesére vonatkozó kizárási ok sem merült fel. Az elfoglaltság kérdését vizsgálva az ítéltábla kitért arra, hogy a felperes kérelme egyetlen olyan tényyszerű megállapítást, bírói magatartásra vagy mulasztásra történő hivatkozást, utalást sem tartalmaz, melyből okszerű

következtetést lehetne levonni a törvényszék bármely bírójának elfogultságára. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes pert indított a Kecskeméti Törvényszék ellen, egyéb objektív adat hiányában nem eredményezi az ügy pártatlan elbírálásához fűződő érdekek csorbulását, különös tekintettel arra, hogy a Kecskeméti Törvényszék valamennyi civilisztikai ügyszakos bírója elfogulatlannak vallotta magát.

[17] A továbbiakban eljáró kijelölt elsőfokú bíróság a keresetpontosítás érdekében 13. sorszám alatt hiánypótló végzést adott ki a felperes részére. Ebben rögzítette, a felperes a 2017. június 15. napján előterjesztett eljárást megindító keresetlevelében, valamint a 2017. június 16. napján kelt beadványaiban (I. r. alperes neve P.21..../2017/1-2.) az I. rendű alperessel szemben az alábbi ügyszámokra hivatkozással terjesztett elő kártérítés megfizetése iránti keresetet:

- I. r. alperes neve Pf.20...3/2012. számú ügy,
- I. r. alperes neve Pf.20..../2012. számú ügy,
- I. r. alperes neve P.20..../2010. számú ügy,
- I. r. alperes neve P.21..../2009. számú ügy,
- I. r. alperes neve P.21..../2010. számú ügy,
- város 2 neve Városi Bíróság P.22..../2008. számú ügy,
- város 2 neve Városi Bíróság P.24..../2005. számú ügy,
- város 2 neve Városi Bíróság P.20..../2007. számú ügy,
- város 2 neve Városi Bíróság P.22..../2006. számú ügy,
- város 2 neve Városi Bíróság P.23..../2006. számú ügy,
- város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh..../2010. számú ügy,
- megye 1 neve Megyei Bíróság P.21..../2009. számú ügy,
- város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2010. számú ügy,
- város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2008. számú ügy.

[18] A bíróság végzésében kitért arra is, hogy a felperes ezt követően a I. r. alperes neve előtt folyamatban volt P.21..../2010. számú ügyre is hivatkozott kártérítési igénye kapcsán (ld. törvényszék neve P.21.irat 1 száma számú irata), majd a II. rendű alperes ellen is keresetet terjesztett elő a Pf.I.20..../2013. számú eljárással kapcsolatban (ld. törvényszék neve P.21.irat 1 száma és 11. számú irata).

[19] A felperes a későbbiekben kártérítési igénye körében további ügyekre is hivatkozott, így az I. rendű alperessel szemben, melyeket a bíróság ügyszám szerint felsorolt:

- a I. r. alperes neve 2012.El.II.B.I.05/81.-81/2. számú hivatal neve Hivatalnak és a város 2 neve Járási Ügyészségnek megküldött elnöki irata
- a város 2 neve Járásbíróság P.20..../2014. számú eljárása,
- a I. r. alperes neve Pf.20..../2015. számú eljárása,
- a I. r. alperes neve Pkf.21..../2015. számú eljárása.

[20] E körben a felperes kérte az I. rendű alperest 100 000 forint kártérítés, illetve sérelemdíj és ennek 2015. június 30. napjától a kifizetés napjáig járó kamata megfizetésére kötelezni. (P.20..../2019/12. és 16. számú iratok).

[21] A II. rendű alperest a Pf.II.20..../2010. számú eljárásával összefüggésben 10 000 forint vagyoni kár, 10 000 forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés és ezeknek 2012. november 15. napjától a kifizetés napjáig járó törvényben meghatározott kamata, a Pf.I.20..../2012. számú eljárással összefüggésben pedig 3 175 forint vagyoni kár és ennek 2012. szeptember 7. napjától a kifizetés napjáig járó törvényben meghatározott kamata megfizetésére kérte kötelezni (P.20.irat 2. számú irat, Szolnoki Törvényszék P.irat 3. számú irat).

[22] A bíróság a végzésében ismertette a perben addig történeteket: a Szegedi Ítéltábla a Pf. II.20..../2021/8. számú 2021. november 2. napján kelt határozatával a Szolnoki Törvényszék P.20..../2019/35. számú ítéletével, az I. rendű alperessel szemben a I. r. alperes neve előtt P.21.385/2010. számú eljárásával és a II. rendű alperessel szemben a Pf.I.20..../2013. számú eljárásával kapcsolatos keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyta, egyebekben az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

[23] A hatályon kívül helyezés folytán újra indult elsőfokú eljárásban a Szolnoki Törvényszék több felhívást adott ki a felperesnek a másodfokú bíróság iránymutatásának megfelelően.

[24] A felperes a felhívásra a II. rendű alperessel szembeni, a Pf.II.20..../2010. és Pf.I.20..../2012. számú eljárásokat érintő kereseti kérelemmel összefüggésben nyilatkozott (Szolnoki Törvényszék P.irat 3. számú irat).

[25] A bíróság a hiánypótló végzésben rögzítette: a felperes a jelen ügyszámon folyamatban lévő eljárásban a korábbi bírói felhívásra az I. rendű alperessel szembeni kereseti kérelme kapcsán érintőlegesen nyilatkozott, a I. r. alperes neve előtti 2012.El.II.B.I.05/81. számú ügyre, és a I. r. alperes neve P.21..../2009. számú eljárására (Kecskeméti Törvényszék P.21.916/2023/4. számú beadvány), valamint város 2 neve Járásbíróság P.20..../2014. számú, és a I. r. alperes neve Pf.20..../2015. számú eljárására (Kecskeméti Törvényszék P.21.916/2023/6. számú beadvány), továbbá a város 2 neve Városi Bíróság P.20..../2007. számú eljárására, a város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2010. számú, és P.20..../2008. számú eljárásaira, végül a I. r. alperes neve Pf.20..../2015. számú eljárására.

[26] A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes továbbra sem terjesztett elő a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (rPp.) 121.§ (1) bekezdése szerinti előírásoknak megfelelő keresetlevelet a

- I. r. alperes neve Pf.20...3/2012. számú,
- I. r. alperes neve Pf.20..../2012. számú,
- I. r. alperes neve P.20..../2010. számú,
- I. r. alperes neve P.21..../2010. számú,
- város 2 neve Városi Bíróság P.22..../2008. számú,
- város 2 neve Városi Bíróság P.24..../2005. számú,
- város 2 neve Városi Bíróság P.22..../2006. számú,
- város 2 neve Városi Bíróság P.23..../2006. számú,
- város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh..../2010. számú,
- megye 1 neve Megyei Bíróság P.21..../2009. számú eljárást illetően.

[27] Az elsőfokú bíróság a rPp. 141.§ (2) bekezdése alapján a fentiekre tekintettel felhívta a felperest, amennyiben ezen eljárások vonatkozásában is igényt kíván érvényesíteni az alperesekkel szemben, abban az esetben a végzés kézhezvételétől számított 15 napon belül előkészítő iratban jelölje meg az érvényesíteni kívánt jogot, az annak alapjául szolgáló

tényeknek és az azokra vonatkozó bizonyítékainak előadásával; valamint terjesszen elő a bíróság döntésére irányuló határozott kereseti kérelmet.

[28] A bíróság a rPp. 8.§ (2) bekezdése és rPp. 141.§ (2) bekezdése alapján figyelmeztette a felperest, hogy köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait – a per állása szerint – a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni. Ha a bizonyítás lefolytatása az első tárgyaláson ennek ellenére nem lehetséges, vagy csak részben lehetséges, a bíróság a tárgyalás elhalasztása mellett elrendelheti a per további előkészítését.

[29] A bíróság figyelmeztette a felperest arra is, hogy a rPp. 141.§ (6) bekezdése értelmében, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével – a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére – alapos ok nélkül késlekedik, illetve e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevárása a per befejezését nem késlelteti.

[30] A felperes 30. sorszám alatti beadványában a 13. számú végzésre hivatkozva előadta, hogy a város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh...../2010. számú eljárásában bekövetkezett jogsértés miatt kér még kártérítést. Kifogásolta, hogy ezt az ügyszámot a 13. számú végzés nem tartalmazza. Vitatta, hogy a II. r. alperes neve a Pf.I.20..../2012/2. számú végzésével kapcsolatban előterjesztett követelése elévült volna. Álláspontja szerint a II. r. alperes neve elnökének 2017. július 7-én megküldött fizetési felszólítása megszakította az elévülést. A beadvány kereset pontosítással, kiegészítéssel kapcsolatos további nyilatkozatot nem tartalmaz.

[31] Az elsőfokú bíróság a per további szakaszában 2024. szeptember 23. napján megtartott tárgyaláson 34. számú jegyzőkönyvben foglalt végzéssel újabb hiánypótló felhívást bocsátott ki a felperes irányában. Eszerint:

[32] A bíróság felhívásaira tett nyilatkozatai alapján a bíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 141.§ (2) bekezdése alapján – figyelemmel a rPp. 3.§ (3) bekezdésére – az alábbi felhívásokat intézte a felpereshez:

[33] A bíróság a 2024. március 5. napján előterjesztett 4. sorszámú beadvány tartalmára tekintettel, a 2012.El.II.B.I.05/81.-81/2. számú hivatal neve Hivatalnak és a város 2 neve Járási Ügyészségnek megküldött irattal összefüggésben előterjesztett kártérítési igény kapcsán felhívta a felperest, a végzés kézhezvételétől számított 15 napon belül nyilatkozzon arra vonatkozóan, hogy a keresettel érvényesíteni kívánt 50 000 forint összegben megjelölt kár hogyan keletkezett, az miben áll, illetve a kár milyen összefüggésben áll az I. rendű alperes tevékenységével.

[34] A bíróság a rPp. 3.§ (3) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest, hogy a kártérítési igény sikeres érvényesítése érdekében neki kell bizonyítania, hogy kára következett be, a kárt a károkozó tevőleges magatartása vagy mulasztása okozta, és a kár

bekövetkezte és a károkozó magatartás között okozati összefüggés áll fenn, továbbá, hogy eleget tett kárelhárítási kötelezettségének. A kártérítés mértéke pedig az okozott kár nagyságához igazodik. A bíróság erre tekintettel felhívta a felperest, hogy a megadott határidőben terjessze elő bizonyítékait, illetve bizonyítási indítványait arra vonatkozóan, hogy 50 000 forint összegű kára keletkezett, melyet az I. rendű alperes eljárása vagy mulasztása okozott.

[35] A bíróság a 2024. március 14. napján előterjesztett 6. sorszámú, valamint a 2024. március 18. napján előterjesztett 9. sorszámú beadvány tartalmára tekintettel, a város 2 neve Városi Bíróság előtt P.20..../2007. számon, város 1 neve Városi Bíróság előtt P.20..../2008. számon, a I. r. alperes neve előtt Pf.20..../2015., a Pkf.21..../2015. számon, a város 2 neve Járásbíróság előtt P.20..../2014. számon, valamint a I. r. alperes neven Pf.20..../2015. számon folyamatban volt ügyekkel összefüggésben előterjesztett sérelemdíj iránti igény kapcsán felhívta a felperest, hogy egyértelműen jelölje meg a felsorolt eljárásokban az I. rendű alperes mely magatartásával, intézkedésével okozta az adott per elhúzódását, illetve mely magatartásával, intézkedésével sértette a felperesnek a per tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez fűződő jogát. A bíróság a 2024. szeptember 20. napján előterjesztett 28. sorszámú beadvány tartalmára tekintettel, a város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh..../2010., a város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh..../2010. számon folyamatban volt ügyekkel összefüggésben előterjesztett kártérítés iránti igény kapcsán felhívta a felperest, hogy a megadott határidőn belül egyértelműen jelölje meg az előbb felsorolt eljárásokban az I. rendű alperes mely magatartásával, intézkedésével járult hozzá a per elhúzódásához, illetve mely magatartásával, illetve intézkedésével sértette a felperesnek a per tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát.

[36] A bíróság külön figyelmeztette a felperest, ha tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével alapos ok nélkül késlekedik, illetve e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére továbbra sem tesz eleget, a fél további előadásának, előterjesztésének bevárása nélkül fog határozni a kereset tárgyában.

[37] A felperes a bírói felhívásra a 37. sorszám alatti beadványában tett nyilatkozatokat. Ebben felsorolta mindazon bíróságok és az azokhoz tartozó ügyek sorszámait, melyek álláspontja szerint a kereset tárgyát képezik. Előadta, hogy ezen ügyekben az rPp. 2. § (1)-(3) bekezdés, valamint a rPtk. 339. § (1) bekezdés, 349. § szerinti kártérítés iránti igényét megalapozzák a bíróságok jogsértő eljárásai. Ismertette az egyes eljárásokban hozott határozatokat, melyekben őt fizetésre kötelezte a bíróság. Kérte valamennyi ügy iratainak beszerzését. A továbbiakban a per tárgyalásának berekesztéséig a felperes beadványai más ügyre történő keresetkiterjesztést már nem tartalmaztak. Az érvényesíteni kívánt igények alapjául szolgáló tényekre, az őt ért kár mibenlétére és az azzal kapcsolatos alperesi jogellenes magatartásra, valamint az ezek közti okozati összefüggés ismertetésére felperes nem tért ki.

A felperes módosított keresete, alperesek ellenkérelmei

[38] Felperes kérte az I. rendű alperes 2013. augusztus 26. napján kelt, 2012.El.II.B.I.05/81. számú irata másolatának kiadását és ezzel összefüggésben 50 000 forint kártérítés, valamint ennek 2015. június 30. napjától járó késedelmi kamata megfizetését a rPtk. 339.§ (1) bekezdése, valamint rPtk. 349.§ (1) és (3) bekezdései alapján. (9.P.21.916/2023/4. sorszámú beadvány). Ezt a felperes a 2024. november 25. napján előterjesztett beadványában akként módosította, hogy az 50 000 forintot sérelemdíjként, méltányos elégtételt biztosító kártérítésként, vagy nem vagyoni kártérítésként kérte (9.P.21.916/2023/40. számú beadvány).

[39] Kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 200 000 forint sérelemdíj és ennek 2015. június 30. napjától a kifizetés napjáig járó törvényben meghatározott kamata megfizetésére a város 2 neve Járásbíróság P.20..../2014. és a I. r. alperes neve Pf.20..../2015. számú eljárásával összefüggésben a per tisztességes lefolytatásához való jog megsértése miatt (9.P.21.916/2023/6. számú beadvány).

[40] A 2024. március 18. napján előterjesztett beadványában kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest 200 000 forint sérelemdíj és ennek 2015. április 21. napjától a kifizetés napjáig járó kamata megfizetésére a város 2 neve Városi Bíróság P.20..../2007, a város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2008. és 20..../2010. számú, valamint a I. r. alperes neve 2.Pf.20..../2015. számú eljárásával kapcsolatosan a rPp. 2.§ (3) bekezdése alapján a per tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn történő befejezéséhez való jog megsértése miatt (9.P.21.916/2023/9. sorszámú beadvány).

[41] A 2024. szeptember 20. napján előterjesztett beadványában kérte az I. rendű alperest 200 000 forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés és ennek 2012. december 1. napjától a kifizetés napjáig járó kamata megfizetésére kötelezni a város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh..../2010. és ...1.Vh..../2010. számú eljárásával kapcsolatosan a rPp. 2.§ (3) bekezdésére alapítottn az eljárás tisztességes lefolytatásához való jog megsértésére hivatkozással (9.P.21.916/2023/28. számú beadvány).

[42] Az alperesek ellenkérelmei a kereset elutasítására irányultak.

[43] Az I. rendű alperes a felperes által előterjesztett kártérítési igények kapcsán kifogásolta, a felperes nem nyilatkozott arról, hogy mely intézkedéseit vagy mulasztását sérelmezi, erre nézve nem terjesztett elő határozott kereseti kérelmet. A felperes a sérelemdíj iránti igények körében nem jelölte meg, hogy az I. rendű alperes mivel sértette meg a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát. Hangsúlyozta, a vonatkozó eljárási és anyagi jogszabályok betartásával, szabályszerűen járt el a per tárgyává tett ügyekben, jogellenesség nem róható terhére. Utalt arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a bírósági jogkörben okozott károkért való felelősség körében csak a kirívóan okszerűtlen mérlegelési vagy a kirívóan súlyos jogértelmezési hiba eredményezhet kártérítési kötelezettséget.

[44] A 2012.El.II.B.I/05/81. számú elnöki irat kapcsán a 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás 167.§-ára, valamint 177.§ (1) bekezdésére utalva I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy az érintett elnöki irat a bíróság működésének irányítása körében megtett általános intézkedés volt, melyet kizárólag az adott bíróság elnöke és annak dolgozói ismerhetnek meg.

[45] A II. rendű alperes ellenkérelmében a vele szemben előterjesztett kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes által hivatkozott eljárásokban teljes egészében betartotta a jogszabályi és ügyviteli rendelkezéseket, részéről kártérítésre alapot adó jogsértés nem történt. A Pf.II.20..../2011/6. számú részítéletével kapcsolatos felperesi igény kapcsán kifejtette, a rPp. 78.§ (1) bekezdése alapot ad a jogi referens, mint jogi képviselő munkadíjának megítélésére is, a bíróság a másodfokú perköltség összegét az adott ügyben a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdései alapján határozta meg. A Pf.I.20..../2012/2. számú határozatával összefüggésben rámutatott, hogy a másodfokú bíróság nem a felek közötti megállapodás, hanem az IM rendelet vonatkozó rendelkezései alapján a meg nem határozható pertárgyérték figyelembevételével határozta meg a mérsékelt összegű ügyvédi munkadíjat. Arra hivatkozott, hogy hiányzik a kártérítési felelősségének jogalapja, részéről nincs olyan jogellenes, felróható magatartás, amely alapot adna a felperes által állított kár megfizetésére, emellett a felperes nem is jelölt meg ilyen konkrét alperesi magatartást. Kifejtette, az, hogy a felperesre nézve kedvezőtlen tartalmú határozatok születtek, nem minősül károkozó magatartásnak, a bíróságok az Alaptörvényben, valamint a bírósági szervezeti törvényben foglalt kötelezettségeiket teljesítették. A felperes azt sem jelölte meg, hogy a bírósági döntések nyomán keletkezett fizetési kötelezettsége miatt minősül jogi értelemben kárnak, ahogyan az okozati összefüggésre sem tett értékelhető jog-és tényállítást. Hivatkozott a bírósági jogkörben okozott károkért való felelősség elbírálása körében, különösen a kárigény alapjául szolgáló magatartások megítélését illetően kialakult bírói gyakorlatra, rámutatva, hogy az alperesek terhére értékelhető kirívóan súlyos jogértelmezési hiba, eljárási mulasztás nem állapítható meg. Kitért arra is, hogy az igényérvényesítés időpontjára figyelemmel a felperes vele szembeni követelése elévült.

Az elsőfokú bíróság ítélete és döntésének indokai

[46] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest perköltség fizetésre II. rendű alperes javára, továbbá megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam viseli.

[47] A bíróság ítélete jogi indokolásában ismertette a felperes kereseti kérelmének jogalapjául szolgáló rPtk. 339. § (1) bekezdés, 349. § (1) és (3) bekezdés rendelkezéseit, valamint az rPp. 2. § (3) bekezdését, melyre felperes sérelemdíjigényét alapítani kívánta. A továbbiakban elemezte a polgárjogi kártérítési felelősség általános felróhatósági alakzatának három elemét, valamint a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség megállapítása szempontjából a felróhatóság megítélésének egyedi követelményeit, melyek többlettényállási elemhez kötik a speciális kárfelelősségi alakzatra vonatkozó kártérítési felelősség megállapítást. A bíróság hangsúlyozta, a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti speciális felelősségi alakzat csak akkor áll fenn, ha bizonyított valamennyi ismertett törvényi feltétel együttes fennállta. A Bszi. 2. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, valamint 6. § rendelkezéseit ismertetve kiemelte még, az alapul szolgáló jogerős bírósági ítélet megalapozottsága a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség megállapítása iránti perben nem vizsgálható. A rendes perorvoslatot elbíráló bíróság ellen kártérítési igény nem érvényesíthető, mindezt az Alkotmánybíróság több határozata is megerősítette. A bíróság alkotmányos feladatát teljesíti, amikor egy adott, konkrét ügyben eljárva a jogviszonyt lezáró döntést hoz. A speciális kártérítési per célja ehhez képest nem lehet a jogerő feloldása, az

ilyen ügyekben eljáró bíróság a határozat jogellenességét, annak súlyosságát vizsgálja és annak következményeit vonja le. Mindezek alapján nem lehet bírósági jogkörben okozott kár címén szubjektíven vélt eljárási jogsértésekre keresetet alapítani. Ilyen igény alapja nem lehet az sem, hogy a bíróság a fél számára kedvezőtlen döntést hozott.

[48] A továbbiakban a bíróság ismertette az rPp. 2. § (1) és (3) bekezdés jogintézményének lényegi elemeit és kitért arra, hogy e jogi háttér figyelembevételével került sor az előterjesztett kereseti kérelmek elbírálására. Előrebocsátotta továbbá, hogy a hatályon kívül helyezést követően folytatott eljárásban az I. rendű alperessel szembeni igényérvényesítés körében a I. r. alperes neve P.21..../2010. számú, a város 2 neve Városi Bíróság P.20..../2007. számú, a város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2008. számú, a város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh..../2010. számú és ...1.Vh..../2010. számú, a megye 1 neve Megyei Bíróság P.21..../2009. számú, a város 2 neve Városi Bíróság P.22.../2006. számú, a város 2 neve Városi Bíróság P.23.../2006. számú, a város 2 neve Járásbíróság P.20..../2014. számú, a I. r. alperes neve Pf.20..../2015. és Pkf.21..../2015. számú eljárásaival, valamint a I. r. alperes neve 2012.El.II.B.I.05/81.-81/2. számú hivatal neve Hivatalnak és a város 2 neve Járási Ügyészségnek megküldött iratával kapcsolatos igények, míg a II. rendű alperessel szemben a II. r. alperes neve Pf.II.20..../2010. és Pf. I.20..../2012. számú eljárásai képezték az előterjesztett kártérítési és sérelemdíj iránti igények alapját.

[49] A bíróság kitért arra, hogy ezek közül melyek azok, amelyekre vonatkozóan korábbi bírói felhívásra a felperes már nyilatkozott, s melyek azok, amelyekben még nem vagy hiányosan. Hangsúlyozta, hogy a 2024. április 18. napján kelt 13. számú végzésben erről már részletes tájékoztatást adott. A végzésben – ahogyan arra az I. rendű alperes is felhívta a bíróság figyelmét – elírás folytán azon eljárások is felsorolásra kerültek (mint a még per tárgyát képező eljárások), melyek a Szegedi Ítéltábla határozata révén már elbírált kereseti kérelemmel voltak érintettek, ennek azonban a jogvita elbírálása szempontjából érdemi jelentősége a későbbiekben nem volt. A bíróság ezt követően csoportosítva bírálta el a keresettel érintett ügyeket.

[50] A város 2 neve Járásbíróság P.20..../2014. számú és a I. r. alperes neve Pf.20..../2015. számú eljárásával összefüggésben előterjesztett 200 000 forint sérelemdíj megfizetése iránti igény

[51] A bíróság indokolása részeként ismertette, hogy a felperes e sérelemdíj iránti igényét a per tisztességes lefolytatásához való jog megsértésére alapította. A felperes sérelmezte, hogy a város 2 neve Járásbíróság a P.20..../2014. számú eljárásban a város 2 neve Járási Ügyészség P.M.5102/2013. számú ügyiratának, a I. r. alperes neve elnöke 2012.El.II.B.1.05.81. számú iratának, valamint az OBH 33.035/2013. számú ügyiratának beszerzése iránti bizonyítási indítványát elutasította. Előadta továbbá, hogy az eljárás során kérte másik ügygondnok kirendelését, mely kérelmét a bíróság elutasította. Hivatkozott arra is, hogy az eljárás során kérte a város 2 neve Járásbíróság és a I. r. alperes neve kizárását az ügy elbírálásából, melyet a törvényszék az 1.Pkk.20.299/2014/2. számú végzésben, valamint a II. r. alperes neve a Pkk.I.20.268/2014/2. számú végzésben megtagadott. Előadta, hogy kérte a kizárási ügyekben a bírák elfoglaltság tárgyában tett nyilatkozatának és az ügyben keletkezett egyéb iratok megismerését, melyet a bíróság nem biztosított számára. Előadta továbbá, hogy a I. r. alperes neve nem küldte meg részére a II. r. alperes neve Pkk.I.20.065/2015/11. számú,

Pkk.I.20.066/2015/9. számú, Pkk.I.20.067/2015/11. számú kizárást megtagadó végzéseit sem.

[52] Kifejtette továbbá, hogy a I. r. alperes neve előtti 1.Pf.20..../2015. számú eljárásban a I. r. alperes neve elnöke 2015. január 15. napján kelt iratában erre irányuló kérelem nélkül rendelt el soron kívüli ügyintézkést. Az eljárás során kérte a tanács tagjainak kizárását a 2015. február 13-ai és február 16-ai beadványaiban. A bíróság elnöke 2015. július 9. napján kelt iratban a kizárás elbírálására a 2.Pf. tanácsot jelölte ki. Az 1.Pf.20..../2015/32. számú ítéletét 2015. június 30. napján hozta meg a törvényszék. A 2.Pf. tanács a kizárás tárgyában 2015. július 14. napján határozott, az 1.Pf. tanács elnökének és tagjainak kizárását megtagadta. Felperes ezzel kapcsolatos álláspontja szerint a bíróság nem járt el soron kívül a kizárás iránti kérelem tárgyában. Indítványozta az eljárás iratainak beszerzését.

[53] Az összefoglalt tényállással kapcsolatban a bíróság indokolásként hangsúlyozta, a per tisztességes lefolytatásához való jog megsértésére alapított sérelemdíj iránti igény megalapozottságának vizsgálatához nem elegendő önmagában a felperes által sérelmesnek vélt bírói, bírósági intézkedések tényszerű felsorolása.

[54] Kitért továbbá arra, az, hogy a bíróság egyes bizonyítási indítványokat teljesít, avagy sem, az eljárási szabályokból eredő bírói mérlegelési tevékenység része. E mérlegelési tevékenység során azt kell elsősorban eldönteni, hogy az adott bizonyítás szükséges-e a perben releváns ténymegállapítás szempontjából. Amennyiben az adott bizonyítás szükségességét a bíróság tévesen mérlegeli, ennek következményét jogorvoslati eljárásban lehet levonni, adott esetben az ügydöntő határozat megváltoztatásával vagy hatályon kívül helyezésével.

[..] A tisztességes eljárás lefolytatásához való jog megsértésére alapított sérelemdíjigény iránti perben az eljáró bíróság nem bírálhatja felül az egyes perekben hozott egyedi bírói döntéseket, az eljárás nem szolgálhat az egyedi ügyben történt esetleges jogszabálysértés megállapítására sem.

[56] Pusztán az arra történő hivatkozás sem képezheti a tisztességes lefolytatásához való jog sérelmének megállapítását, hogy a bíróság az ügyben kizárást megtagadó határozatokat hozott anélkül, hogy a felperes olyan többlettényállási elemet állítana és bizonyítana, melynek figyelembevételével alappal lehet következtetni arra, hogy a törvényes bíróhoz való jog garanciája sérült. A bíróság megjegyezte, a kizárást kimondó határozat ellen fellebbezésnek ugyan nincs helye, de a kizárás megtagadása miatt az ügy érdemében hozott határozat ellen irányuló fellebbezésben panaszt lehet tenni. A rPp. 254. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletével együtt a per folyamán hozott egyéb határozatokat is felülbírálja, kivéve azokat, amelyek ellen fellebbezésnek egyáltalán nincs helye, vagy amelyek külön fellebbezéssel támadhatók meg. Ha ennek során azt észleli a bíróság, hogy a kizárás kérdésében tett panasz alapos, az elsőfokú ítéletet a rPp. 252. § (1) bekezdése alapján teljes egészében hatályon kívül helyezi. Emellett a jogerős bírósági határozat ellen azon okból, hogy abban kizárt bíró vett részt, - ha a törvényben meghatározott kizáró ok nem áll fenn - felülvizsgálati kérelem is előterjeszthető, hiszen ez súlyos eljárási jogszabálysértésnek minősül.

[57] A kizárási ügyekben keletkezett ügyviteli iratok kiadásának kérdését illetően a bíróság álláspontja az volt, hogy a 2016. január 1. napjáig hatályban volt a bíróságok egységes iratkezeléséről 4/2002. OIT szabályzat, helyébe a 17/2014. (XII.23.) OBH utasítás lépett. E belső szabályok egységesen rendelkeztek arról, hogy ha a bíróság előtt folyamatban lévő ügyben kizárási ok bejelentésére kerül sor – függetlenül attól, hogy azt a bíró maga, vagy külön törvényben meghatározott, e bejelentés megtételére jogosult más, az eljárásban érdekelt személy jelentette-e be –, akkor a bejelentést tartalmazó iratot elnöki ügyként kell lajstromozni. A kizárási ok bejelentésének az indokolását a kizárás (elfogultság) elintézésének igazgatási tárgyú iratai között, elnöki ügyszám alatt kell kezelni. Az iratkezelésről szóló jogi szabályozók (4/2002. OIT szabályzat, majd 17/2014. (XII. 23.) OBH utasítás; a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 4/2002. (VIII.1.) IM rendelet) az elnöki ügyben történő felvilágosításadásra vonatkozóan külön szabályokat tartalmaztak, illetve tartalmazzak, melynek lényege szerint az elnöki ügy iratát a bíróság elnökén, az elnöki ügy elintézésére kijelölt ügyintézőn, az elnöki ügy kezelését végző igazságügyi alkalmazotton kívül más bírósági dolgozó kizárólag a bíróság elnökének engedélyével tekintheti meg. Felvilágosítás csak az érdekeltnek adható az ügy számáról és arról, hogy az ügy elintézését nyert-e. Indokolt esetben az elnök ezen túlmenő felvilágosítást engedélyezhet. A bíróság elnöke szükség esetén az érdekeltet személyesen is meghallgathatja.

[58] Az elnöki ügyekben a bíróság elnöke (illetőleg jogszabályban vagy szervezetiirányító eszközben vagy a bíróság szervezeti és működési szabályzatában meghatározott esetben más bírósági vezető) a bíróság igazgatására tartozó kérdésben, az ítékezés körén kívül jár el.

[59] A rPp. 2. § (1) és (2) bekezdés rendelkezéseiből következően a (3) bekezdésre alapítva ugyanakkor csak akkor kerülhet sor marasztalásra, ha az alapul szolgáló peres vagy nemperes eljárásban a bíróságnak ellenérdekű felek polgári jogi jogvitájában kellett döntenie.

[60] Mindezek alapján a bíróság arra a következtetésre jutott, az, hogy a felperes részére a kizárással kapcsolatos ügyek iratai nem kerültek megküldésre, miután ezen intézkedések nem a bíróság eljárásához, nem a jogvita elbírálásához, hanem az elnöki ügyvitelhez kapcsolódnak, vagyis az elnöki ügyek kapcsán eljárásra jogosult személyek jogkörébe tartoznak, ezért nem tekinthetők olyan bírói magatartásnak, intézkedésnek, amelyek a rPp. 2. § (3) bekezdése szerinti igény szempontjából értékelhetők lennének. Ugyanez elmondható a soronkívüliség elrendelésére vonatkozó felperesi hivatkozás kapcsán is, mivel sem a soronkívüliség elrendelése, sem a kizárási ügy soron kívüli elintézése nem a konkrét ügyben eljáró bíró ítélezési intézkedési körébe tartozik.

[61] A város 2 neve Városi Bíróság P.20..../2007, a város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2008. és P.20..../2010. számú, valamint a I. r. alperes neve 2.Pf.20..../2015. számú eljárásával kapcsolatos 200 000 forint sérelemdíj megfizetése iránti igényt illetően az elsőfokú bíróság az alábbi jogi álláspontot foglalta el:

[62] A felperes igényét ezen ügyek vonatkozásában a rPp. 2.§ (3) bekezdése alapján a per tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn történő befejezéséhez való jog megsértésére alapította.

[63] A felperes előadta, hogy 2007. március 1. napján nyújtotta be keresetét a város 2 neve Városi Bíróságon. A város 1 neve Városi Bíróság 2010. február 2. napján P.20..../2008/42. számon közbenső ítéletét hozott. A város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2010/56. számon 2011. június 20. napján ítéletet hozott, melyet a I. r. alperes neve 2.Pf.20..../2015/15. számú másodfokú határozatával megváltoztatott.

[64] A bíróság e kereset vonatkozásában előrebocsátotta, hogy a per észszerű határidőn belül történő befejezéséhez való jog sérelme kapcsán a jogvita tárgya és természete, valamint az eljárás lefolytatásának egyedi körülményei alapján lehet állást foglalni arról, hogy a bíróság az adott ügyben a per befejezésének észszerű időtartamára vonatkozó alapvető megsértette-e , illetve a bíróság terhére jogsértés megállapítható-e. Mindennek alapvető feltétele azonban, hogy a felperes megjelölje azokat az alperesi magatartásokat, mulasztásokat, amelyek a pertartamot befolyásolták. A per észszerű határidőn belül történő befejezéséhez való jog sérelmének megítélésénél csak ilyen konkrétan megjelölt magatartásokból lehet kiindulni. A felperes azonban jelen perben a bíróság felhívása ellenére sem hivatkozott a pertartamot befolyásoló bírói mulasztásra (mulasztásokra), és azok időintervallumát sem jelölte meg.

[65] A bíróság megállapította, a felperes nyilatkozatából nem beazonosítható, hogy mely bírói cselekmény és milyen módon sértette a tisztességes eljárás követelménye által meghatározott garanciák érvényesülését, amit a bíróság a kereset érdemi elbírálásra való alkalmatlanságának tekintett.

[66] A 2012.El.II.B.I.05/81. számú irat másolatának kiadására és ezzel összefüggésben 50 000 forint kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelem tekintetében a bíróság kifejtette:

[67] A felperes igénye jogalapjaként a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség szabályait jelölte meg. Kérelme alapjául előadta, hogy 2018. július 30. napján kérte a I. r. alperes neve elnökétől a 2012.El.II.B.I.05/81. számú irat másolatának kiadását, melyet az elnök a 2018.El.IV.D.111/1. számú iratban megtagadott. Ezt követően 2018. szeptember 26. napján kérte a I. r. alperes neve elnökét, bocsássa rendelkezésére, hogy a kért irat milyen személyes adatot tartalmaz reá vonatkozóan. A törvényszék elnöke 2018.El.IV.D.11/2-I-számú iratában közölte, hogy az irat tartalmáról és az abban szereplő adatokról nem áll módjában felvilágosítást adni.

[68] Az előadottak alapján a kereset nem volt érdemben elbírálható, mert a felperes nem tett olyan nyilatkozatot, amely alapján a bíróság vizsgálni tudta volna, hogy az I. rendű alperes jogellenes, felróható magatartása miben állt, a felperesnek valóban keletkezett-e kára, annak összegszerűségét mi alapozza meg, továbbá a kár az I. rendű magatartásával okozati összefüggésben keletkezett-e.

[69] A felperes ugyanakkor a bíróság többszöri felhívása ellenére sem tett érdemben értékelhető további perbeli nyilatkozatot az általa érvényesíteni kívánt 50 000 forint összegű kár mibenlétére, arra vonatkozóan, hogy az állított kár hogyan keletkezett és az az I. rendű alperes magatartásával milyen összefüggésben áll.

[70] Az előadottak alapján egyrészt a bíróság nem találta megállapíthatónak, hogy az I. rendű alperes részéről mely magatartás értékelhető jogellenes felróható magatartásként, másrészt a felperes I. rendű alperessel szemben előterjesztett vagyoni kártérítés iránti igénye kizárólag akkor lehetett volna megalapozott, ha teljes bizonyossággal bizonyítható lenne, hogy az elnöki szám alatt kezelt iratok, az azokban lévő adatok kiadásának megtagadása miatt a felperest vagyoni kár érte, amelyet az I. rendű alperes magatartása okozott. Kár bekövetkezte nélkül azonban kártérítési felelősség fel sem merülhet.

[71] A bíróság kitért arra, hogy a felperes az irat kiadására kötelezés iránti kérelem kapcsán sem tett semmilyen tényelőadást, nem jelölte meg, hogy milyen jogszabály alapján terjeszti elő keresetét. A kereset – a kereseti kérelmen kívül – nélkülözte valamennyi, a jogszabály szerint kötelező tartalmi elemet, e hiányosság a bíróság álláspontja szerint a kereset érdemi elbírálásra alkalmatlanságát vonta maga után.

A felperes az utolsó érdemi tárgyalás napján benyújtott beadványában úgy nyilatkozott, hogy igényét sérelemdíjként, nem vagyoni kártérítésként kívánja érvényesíteni, azonban érdemben értékelhető nyilatkozatot a rPp. 2.§ (3) bekezdése szerinti igényérvényesítés körében sem tett.

[72] A város 2 neve Városi Bíróság ...1.Vh...../2010. és ...1.Vh..../2010. számú eljárásával kapcsolatosan előterjesztett 200 000 forint méltányos elégtételt biztosító kártérítés iránti igény kapcsán a bíróság az alábbi indokokat rögzítette:

[73] A felperes igényét a rPp. 2.§ (3) bekezdésére alapítottnak az eljárás tisztességes lefolytatásához való jog megsértésére hivatkozva kérte. Beadványában kérte az eljárás iratainak beszerzését, azonban a bíróság többszöri felhívása ellenére sem tett tényállítást arra vonatkozóan, hogy az alperesi bíróság mely magatartása, intézkedése sértette meg az eljárás tisztességes lefolytatásához való jogát. Az iratok beszerzésére irányuló bizonyítási indítvány pedig nem helyettesíti, nem pótolja a fél nyilatkozattételi kötelezettségét.

[74] A bíróság álláspontja szerint tehát ez a kereset sem felelt meg a rPp. 121.§ (1) bekezdésében írt tartalmi elemeknek, a hiányos tartalom miatt e kereset sem volt érdemi vizsgálatra alkalmas.

[75] A bíróság külön megjegyezte, hogy felperes a I. r. alperes neve P.21..../2010. számú, valamint a város 2 neve Városi Bíróság P.23.../2006. számú eljárása kapcsán többszöri felhívás ellenére nyilatkozatot egyáltalán nem tett.

[76] A per kezdő iratának tekintendő P.21..../2017/1. számon előterjesztett keresetlevelében megjelölt eljárásokat illetően a Szegedi Ítéltábla a 6.P.20..../2019/30. számú elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezését részítélettel helybenhagyta, ezen eljárások tekintetében a bíróság érdemben jogerős ítéletet hozott, így ezek vonatkozásában igényérvényesítésnek az eljárás további menetében helye nem volt.

[77] Mindezek alapján a bíróságnak a kereset elbírálása során 9.P.21.916/2023/4. sorszámú beadvány a I. r. alperes neve előtt P.21..../2009. számú ügyet érintő részét, a 9.P.21.916/2023/9. sorszámú felperesi beadványnak a város 1 neve Városi Bíróság P.20..../2010. számú eljárását érintő részét figyelmen kívül kellett hagyta.

[78] A bíróság összességében az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet a kifejtett indokok alapján megalapozatlannak találta.

[79] A II. rendű alperessel szembeni keresetet a bíróság az alábbiak figyelembevételével bírálta el: A felperes a II. rendű alperes előtt Pf.II.20..../2011. számon folytatott eljárással kapcsolatos keresetének jogalapját az rPp. 2.§ (3) bekezdése, valamint a rPtk. 339.§ (1) bekezdésében és rPtk. 349.§ (1) és (2) bekezdéseiben jelölte meg. Előadta, hogy a II. rendű alperes részítéletében 10 000 forint perköltség megfizetésére kötelezte őt az ellenérdekű fél javára, holott a felet jogi referens képviselte, ezért részére ügyvédi munkadíj a rPp. 75. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem lett volna megállapítható. Felperes állítása szerint ezzel az eljárással a II. rendű alperes az rPp. 2. § (1) bekezdésében rögzített tisztességes eljáráshoz való jogát sértette.

[80] A Pf.I.20..../2012. számú eljárással összefüggésben 3 175 forint vagyoni kár és ennek 2012. szeptember 7. napjától járó kamata megtérítésére tartott igényt a rPtk. 339.§ (1) bekezdése alapján arra alapítottnak, hogy az ellenérdekű fél által az elsőfokú eljárás során a város 2 neve Városi Bíróságon 2007. október 17-i tárgyaláson csatolt ügyvédi megállapodás a beadvány elkészítéséért ügyvédi munkadíjat nem tartalmazott.

[81] A bíróságnak – ahogyan arra a Szegedi Ítéltábla jelen ügyben született másodfokú határozata is rámutatott –, amennyiben az alperes az igény elévülésére hivatkozik, mindenekelőtt az elévülési kifogás kérdésében kellett döntést hozni.

[82] A bíróság idézte az rPtk. elévüléssel kapcsolatos szabályait, és kiindulópontnak azt tekintette, hogy a jogszabályok értelmében az elévülési idő kezdő időpontja a követelés esedékessé válása. Az elévülési idő kezdő időpontját mind a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősségi szabályra alapított, mind a per tisztességes lefolytatásához való jog megsértésére alapított méltányos elégtételt biztosító kártérítési igény tekintetében a károsodás bekövetkezte jelenti.

[83] A felperes beadványaiban vitatta, hogy a követelés elévült volna, hivatkozása szerint a kár időpontjaként a terhére megítélt perköltség megfizetésének időpontját kell figyelembe venni.

[84] A bíróság ezzel a felperesi állásponttal nem értett egyet, jogi álláspontja szerint a perköltség megfizetésére kötelező határozat meghozatalával, de legkésőbb az abban meghatározott teljesítési idő elteltével a felperes által károsodásnak tekintett fizetési kötelezettség esedékessé vált, függetlenül attól, hogy a felperes azt ténylegesen mikor fizette meg.

[85] Kifejtette továbbá, a per tisztességes lefolytatásához való jog megsértésére alapított méltányos elégtételt biztosító kártérítési igény tekintetében szintén az igényérvényesítéssel érintett határozat meghozatalának időpontja képezi az esedékessé válás időpontját. Ehhez képest kell vizsgálni, hogy a felperes igényérvényesítése elévülési időn belül történt-e.

[86] A bíróság a beszerzett iratokból megállapította, hogy a II. rendű alperes Pf.II.20..../2011/6. számú határozata 2011. április 20. napján kelt, a Pf.I.20..../2012/2. számú határozatának meghozatalára pedig 2012. július 9. napján került sor. A felperes ehhez képest ezen eljárásokkal kapcsolatos igényeit elsőként a 2019. április 8. napján előterjesztett 8.P.20.irat 2. számú beadványban kívánta érvényesíteni. Mindezek alapján megállapítható, hogy mindkét eljárást érintő igényét jóval az 5 éves elévülési időn túl érvényesítette bíróság előtt.

[87] Mindezek alapján a bíróság a II. rendű alperes elévülési kifogását mindkét felperesi igény vonatkozásában alaposnak találta, amely a II. rendű alperessel szembeni kereset érdemi elutasítását vonta maga után.

[88] A felperes 2023. február 3. napján a rPp. 114.§-a alapján előterjesztett eljárás szabálytalansága elleni kifogására kitérve, a bíróság a rPp. 114. § rendelkezéseit idézve előrebocsátotta, hogy a kifogás az eljárási szabálysértések orvoslásának eszköze.

[89] A bíróság álláspontja szerint a felperes által kifogásolt bírói intézkedések (hiányos tartalmú felhívás, téves tartalmú indokolás, idéző végzés pontatlansága) az eljárás későbbi szakaszában nem jártak semmilyen hátránnyal a felperesre nézve.

[90] Rámutatott arra is, hogy a kifogás akkor lehet megalapozott, ha a bíróság intézkedése, mulasztása valamilyen eljárási szabályt sért vagy azt figyelmen kívül hagy.

[91] A bíróság álláspontja szerint a felperes által sérelmesnek vélt bírói intézkedések konkrét eljárási szabályt nem sértettek, illet magá a felperes sem jelölt meg, a hivatkozott körülmények az eljárás szabálytalanságát nem eredményezték, ezért a kifogások figyelmen kívül hagyása indokolt volt.

[92] A bíróság az elsőfokú eljárással felmerült – az összesen 944 175 forint összegű pertárgyérték figyelembevételével számított – 56 650 forint eljárási illeték, valamint a részítéletben megállapított 15 000 forint másodfokú eljárási illeték viseléséről a pervesztés felperest megillető személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján rendelkezett.

[93] Az alperesek perköltségként a tárgyaláson történő megjelenéssel kapcsolatos útköltségük megtérítésére igényt tartottak. A II. rendű alperes képviselője egy tárgyaláson jelent meg, a felperesnek pervesztességére tekintettel az ezzel kapcsolatos perköltséget a II. rendű alperes részére személyes költségmentessége ellenére meg kell térítenie a rPp. 86.§ (3) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezése és az alperesek fellebbezési ellenkérelmei

[94] A felperes jogi képviselő útján benyújtott fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és keresetének helyt adást, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Külön kitért arra, hogy tárgyalás tartását nem kéri, de költségei megtérítésére igényt tart, melyeket tételesen megjelölt. Kérte figyelembe venni, hogy számára a bíróság teljes személyes költségmentességet engedélyezett.

[95] A fellebbezés indokolásaként elsődlegesen az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés, valamint a 26. Cikk (1) bekezdésben rögzített alapjogokat idézte, melyek a per tárgyává tett eljárásokban álláspontja szerint számára hátrányosan sérültek. A továbbiakban felsorolta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása során az rPp., valamint az rPtk. mely rendelkezéseit sértette meg. Az eljárási szabályok megsértése az Alaptörvény megsértéséhez vezetett, mely alapjogsérelmek az eljárást érdemben befolyásolták. A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmánybírósági értelmezését idézve, kitért azok részelemeire is. A főbb összetevők: független és pártatlan bírósághoz való jog, a kereset teljes körű érdemi elbírálásához való jog, továbbá a jogorvoslathoz való jog, és a kellő részletességgel indokolt döntéshez való jog. Hangsúlyozta, a pártatlanságnak még a látszatát sem szabad elvesztenie a bíróságnak. Külön kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság a döntése indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

[96] Kérte figyelembe venni, hogy már korábban panaszt tett a kizárás iránti kérelmét elutasító Szegedi Ítéltábla Pkk.II.20.170/2024/2. számú végzése ellen. Külön ismertette a Kecskeméti Törvényszék kijelölésének okát és az eljárás folyamatát.

[97] Az elsőfokú ítélet indokolására visszatérve hiányolta, hogy az nem tartalmazza az ügyre vonatkozó tények értékelését, illetve a mérlegelésnél irányadónak vett körülményeket. Ez álláspontja szerint a rPp. 206. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, valamint 221. § (1) bekezdés megsértését okozta. Az ítéleti tényállás hiányos, az nem felel meg az eljárási szabályoknak, nem tartalmazza az alperesek jogsértésével kapcsolatos konkrét adatokat.

[98] A kereset elutasítására nézve az elsőfokú bíróság megalapozatlan következtetést vont le, az értékelés kirívóan okszerűtlen. A bíróság az eljárások iratainak, bizonyítékoknak egyenként és összességükben való értékelését nem megfelelően végezte el, a tényállás feltáratlan maradt, az ítélet indokolása ellentmondásos. A megfelelő bizonyítási eljárást sem folytatta le a bíróság, a szükséges iratokat nem szerezte be. Felperes hiányolta, hogy az ítélet nem tartalmaz részletes indokolást a perbeli hivatkozásait illetően.

Összességében ezért sérti az ítélet az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt alapelvet és a per tisztességes lefolytatásához való jog is sérült, mivel az ítélet rendelkező része és indokolása nincs összhangban. Ez megalapozottá teszi a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezési indítványt.

[99] A II. r. alperes neve Pf.II.20..../2011. számú eljárásával kapcsolatos kártérítési igény, valamint nemvagyoni kár megtérítése iránti követelés elévülésére vonatkozó elsőfokú bírói álláspont nem helytálló. A kár ugyanis akkor következett be, amikor meg kellett fizetnie a perben megítélt perköltséget. Sérelmezte, hogy a bíróság nem adott ki hiánypótlási felhívást ezzel kapcsolatban és nem adott tájékoztatást, valamint nem figyelmeztette arra sem, hogy a hivatkozást hiányos tartalma szerint fogja elintézni.

Felperes a II. r. alperes neve Pf.I.20..../2012. számú eljárásával kapcsolatos kártérítési igény elévülését is vitatta. Sérelmezte, hogy a bíróság nem vette figyelembe a II. r. alperes neve elnökéhez a 2017. július 7-én intézett fizetési felszólítását, mely elévülést megszakító körülmény. Erre a 2024. szeptember 20-i beadványban már történt hivatkozást, melyet az elsőfokú bíróság nem tett tényállás tárgyává és figyelmen kívül hagyta az elbírálás során. Kitért arra is, az öt perköltségben marasztaló végzés 2012. augusztus 21-én lett kézbesítve, addig nem is volt tudomása költségfizetésre kötelezésről. Megjegyezte, az ügyben a II. rendű alperesnek nem volt perköltségigénye, ennek ellenére került sor perköltségben való marasztalására és ez okozott számára kárt.

[100] Kirívóan okszerűtlen értékelés eredményeként került sor a sérelemdíj iránti igények elutasítására, ami a rPp. 206. § (1), (3) bekezdés, valamint 221. § (1) bekezdés, 2. § (1), (3) bekezdés, valamint a Ptk. 339. § (1) és 349. § (1) és (3) bekezdés megsértését jelenti. Végezetül kifogásolta, hogy a bíróság nem hozott határozatot a teljes keresetről, a kereset minden pontjára nem tért ki.

[101] A felperes 70. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése kiegészítésében tartalmát tekintve megismételte az első beadványában előadottakat. Új fellebbezési petitumként, harmadlagosan kérte a I. r. alperes neve 2012.El.II.B.I.05/81/2. számú levelével kapcsolatos kártérítés iránti keresete vonatkozásában az ítélet megváltoztatását, és ezzel kapcsolatban a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását vagy a per megszüntetését.

[102] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmei az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányultak. Az I. rendű alperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozott és jogszerű, az elsőfokú bíróság maradéktalanul eleget tett a bizonyítással összefüggő tájékoztatási kötelezettségének, és a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen állapította meg a felperes kereseti kérelmeinek alaptalanságát. Felhívta a figyelmet, hogy a felperes fellebbezésében továbbra is sérelmezett olyan eljárásokat, melyek tárgyában a Szegedi Ítéltábla részitélete folytán az eljárás jogerősen befejeződött. Előadta továbbá, az elsőfokú bíróság valamennyi kereseti kérelem kapcsán a szükséges mértékben rögzítette a tényállást és valamennyi keresettel érintett ügyre nézve jogi indokolást adott. A tényállás a jogvita elbírálása szempontjából lényeges elemeket tartalmazza. A felperes nem tett konkrét nyilatkozatot arra nézve, hogy az I. rendű alperes mely intézkedéseit vagy mulasztását sérelmezi, mely konkrét alperesi intézkedés sértette meg a tisztességes eljáráshoz való jogát. Kiemelte továbbá, a bírósági jogkörben okozott kárért való felelősség a kárkötelelem egyéb feltételeinek fennállta esetén is csak olyan kirívóan súlyos jogsértés vagy jogalkalmazói tévedés esetén állapítható meg, amely eléri a felróhatóság mértékét a kárt okozó bíróság részéről. Ilyen súlyos jogsértést a felperes nem jelölt meg és az I. rendű alperes álláspontja szerint részéről erre nem is került sor egyik eljárásban sem. Az ilyen típusú kár megtérítése iránti perben eljáró bíróság nem foglalhat állást más perekben lezajlott események

jogszerűségéről, a kártérítési per nem szolgálhat más eljárásokban vélt jogsértések vonatkozásában külön jogorvoslati fórumként.

[103] A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme ugyancsak az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Jogi képviselővel benyújtott ellenkérelme kapcsán bruttó 222 250 forint ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségigényt jelentett be. Az I. rendű alpereshez igazodó jogi indokokon túl előadta, hogy az elsőfokú bíróság pervitelében maradéktalanul érvényesültek az eljárási szabályok, az ítélet hatályon kívül helyezésére nincs ok. A perrendtartási szabályok felsorolásán túl a felperes konkrét jogsértő alperesi magatartást nem jelölt meg fellebbezésében. II. rendű alperes megjegyezte, a felperes által hivatkozott egyik szabály megsértésére sem került sor részéről. Helytállónak minősítette a mindkét határozattal kapcsolatos igény elévülésére vonatkozó elsőfokú bírói álláspontot. Ezen túl hivatkozott arra is, hogy a kártérítési felelősségének jogalapja hiányzik, részéről nem valósult meg jogellenes, felróható károkozó magatartás.

[104] A felperes a fellebbezési ellenkérelmekre tovább észrevételeket tett, melyekben cáfolta az alperesi állításokat. Továbbra is fenntartotta, számára nem elfogadható, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett volna a bizonyítással összefüggő tájékoztatási kötelezettségének, és az ítélet részletes indokolási kötelezettségének. Az ítélet a tényállást nem rögzítette a szükséges mértékben. Álláspontja szerint a kirívóan súlyos jogsértéseket, jogalkalmazási tévedéseket az I. rendű alperes esetében kellőképpen megjelölte, nem fogadható el, hogy bírósági jogkörben okozott kár címén a jogsértésekre ne lehetne keresetet alapítani. A II. rendű alperes esetében az elévülés megszakítását bizonyította a II. r. alperes neve elnökének írt 2017. július 7-i keltezésű fizetési felszólítása, melyet 2024. szeptember 20-i beadványához csatolt. E tekintetben hiányos a tényállás. Egyebekben fenntartotta, hogy a kár bekövetkeztének időpontja az, amikor a marasztalási összeget meg kellett fizetnie, ehhez képest az elévülés egyik perbe vitt ügy esetében sem állapítható meg.

[105] A II. rendű alperes által felszámított perköltség (ügyvédi munkadíj) kapcsán elsődlegesen azt hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint a 17/2024. IM rendelet szabályai nem alkalmazhatók, tekintve, hogy jelen perben az 1952. évi rPp. az irányadó. Ehhez igazodóan a 32/2003. IM rendelet szabályait ismertette, melyek közül a 3. § (5) bekezdés alkalmazásával kérte a II. rendű alperes által túlzott mértékben felszámított ügyvédi munkadíj mérséklését. Utalt a Szegedi Ítéltábla korábbi részítéletére, melyben a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költséget mindössze 15 000 forintban állapította meg a bíróság. Ehhez képest a 175 000 forint + áfa összegű ügyvédi díj perköltségként történő felszámítását II. rendű alperes esetében kirívóan túlzottnak kell tekinteni, annak jelentős mérséklése indokolt.

[106] Valamennyi peres fél tárgyalás mellőzését kérte a másodfokú eljárásban.

Az ítéltábla döntésének indokai

[107] A fellebbezés nem alapos.

[108] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálata előkérdésének tekintette a kizárási kérelmet elutasító (helyesen: megtagadó) határozattal szemben a fellebbezés részeként előterjesztett panasz, valamint a fellebbezésben felvetett további eljárási szabálysértésekkel kapcsolatos fellebbezési indítványok elbírálását.

[109] A Szegedi Ítéltábla II. számú tanácsa által a felperes kizárási kérelme tárgyában hozott végzését az ítéltábla III. számú – más személyi összetételű – tanácsa a jelen másodfokú eljárásban a bejelentett panasz alapján felülbírálhatta, figyelemmel arra, hogy az rPp. 15. § (1) bekezdés kizárási szabálya nem az egész bíróságra, hanem csak a kizárási ügy elintézésben részt vett bíróra vonatkozóan tartalmaz – személy szerinti – kizárási szabályt a másodfokú eljárásban.

[110] A fellebbezésben előterjesztett panasz csak annyiban helytálló, hogy a jelen ügyben az 1952. évi rPp. szabályai alapján, azokat feltüntetve kellett volna az indokolást megadnia a kizárás iránti kérelmet elbíráló bírói tanácsnak. A rendelkező rész helyes szóhasználata pedig az rPp. 18. § (4) bekezdésére tekintettel a „kizárás megtagadása”. Tartalmát tekintve azonban a végzés helyes döntést rögzít, az ott kifejtett érvekkel egyetértve az ítéltábla csak annyi kiigazítást talált szükségesnek, hogy a helyes jogszabályi hivatkozás az 1952. évi rPp. 13. § (1) bekezdés e) pont (elfogultság), továbbá a teljes bíróságra vonatkozó kizárási szabályokat az rPp. 13. § (1) bekezdés a) pont, valamint 14. §-a tartalmazza. Hangsúlyozandó, hogy a jelen perben még hatályos szabályozás lényegét tekintve megegyezik a 2016. évi Pp., panasszal érintett határozatra vonatkozó szabályaival. Az egész bíróság kizárásával kapcsolatos kérelem megtagadásra vonatkozó indoklás helytálló, tekintve, hogy a Kecskeméti Törvényszék a perben félként nem szerepel és annak elnökére, illetve elnökhelyettesére nézve a rPp. 14. § kizárási szabályai nem álltak fenn. A civilisztikai ügyszakos bírák egységes nyilatkozatából pedig a rPp. 13. § (1) bekezdés e) pont szerinti elfogultság nem volt megállapítható. Mindezekre tekintettel a kizárás iránti kérelem megtagadására helytállóan került sor. A fellebbezésben bejelentett, és egyéb más érdemi indokot nélkülöző panasz nem megalapozott, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére ez okból nem talált okot az ítéltábla.

[111] A felperes fellebbezésében eljárási kifogásként vetette fel, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásában nem tért ki valamennyi kereset tárgyává tett eljárásra és ezzel megsértette a rPp. 213. § (1) bekezdés, valamint 221. § (1) bekezdés eljárási szabályait. E fellebbezési hivatkozás kapcsán az ítéltábla előrebocsátja, hogy az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében előadottaknak megfelelően a Szegedi Ítéltábla Pf.II.20..../2021/8. számú részítéletével jogerősen már elbírált keresetekkel érintett két bírósági eljárás vonatkozásában a megismételt eljárásban további igényérvényesítés nem lehetséges. Az ezekkel kapcsolatos hivatkozásokat az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyhatta, az ítélet tényállásában, illetve jogi indoklásában ezekkel kapcsolatos megállapításokat nem kellett tennie, mivel a rPp. 229. § (1) bekezdésére figyelemmel ezek a jogerősen elutasított keresetek ítélt dologgá váltak.

[112] A megismételt eljárás tárgyát képező előzményi perek körének tisztázására helytállóan került sor az elsőfokú bíróság részéről. Az ítéltábla az ezzel kapcsolatos pertörténetet jelen határozat tényállásába beemelte, abból pontosan kitűnik, hogy a megismétlésre került eljárás során két alkalommal is felhívást intézett a bíróság a felpereshez, aki ezekre nézve nyilatkozott, ezáltal a kereseti kérelmek tárgyává tett előzményi eljárások

köre tisztázódott, ezeket az elsőfokú ítélet [52] bekezdése pontosan felsorolja. A továbbiakban pedig a jogi indokolás ezen ügyek mindegyikére (a megfelelő csoportosítás szerint) kiterjed, így az ítéltábla e tekintetben sem talált eljárási szabálysértést az elsőfokú bíróság részéről. Az elsőfokú ítélet indokolása megfelel a rPp. 213. § (1) bekezdés előírásának. Megjegyzendő, hogy a felperes fellebbezésében erre nézve csak általánosságban mozgó nyilatkozatot tett, nem jelölt meg konkrétan, ügyszám szerint olyan per tárgyává tett előzményi ügyet, amelyre az elsőfokú bíróság ítélete ne tért volna ki.

[113] A kifejtettekre tekintettel az ítéltábla nem látta eljárási akadályát az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának, melyekre a fellebbezési hivatkozások tükrében az alábbiak szerint kerül sor.

[114] Az elsőfokú bíróság az elbírálási szempontokat alapul véve helyesen csoportosította a kereset tárgyává tett egyes ügyeket. Az iratok beszerzésével kapcsolatos indítványok elutasítása, illetve iratbetekintési kérdések körében, valamint a keresetben kifogásolt elnöki intézkedések kapcsán az elsőfokú ítéletben kifejtett indokokkal az ítéltábla egyetért, azt annyiban egészíti ki, hogy a Kúria PK 42. számú állásfoglalása pontosan behatárolja, hogy a rPtk. 349. §-ának alkalmazása szempontjából államigazgatási (bíróági) jogkörben okozott kárnak csak az államigazgatási jellegű, tehát a közhatalom gyakorlása során kifejtett szervező, intézkedő tevékenységgel vagy ennek elmulasztásával okozott kárt lehet tekinteni. Nem ilyen jellegűek azok a tevékenységek, amelyek kapcsolatosak ugyan az államigazgatási szervek működésével, azonban nem az említett feladatoknak hatósági jogkörrel felruházott alkalmazottak útján való ellátását célozzák, hanem amelyek révén az államigazgatási szervek belső, szervezeti-működési szükségleteinek a kielégítése történik, illetőleg amelyek igazgatási-technikai jellegű intézkedések. Helyesen sorolta e körbe az elsőfokú bíróság a kizárási ügyekben keletkezett iratok kiadásával kapcsolatos tényállási elemeket, továbbá az elnöki ügyekben az I. rendű alperesi bíróság elnökének azon intézkedéseit, melyek a bíróság belső igazgatására tartozóan történtek. Az ítélezés körén kívüli bírósági ügyintézkedések során a PK 42. számú állásfoglalás a) pontja folytán nem közhatalom-gyakorlás történik, így a rPtk. 349. §-ára alapított kárigény ezekkel kapcsolatban nem érvényesíthető. A rPp. 2. § (3) bekezdés visszautal a 2. § (1) bekezdésére, mely jogszabályhelyek alcíme „A bíróság feladatai polgári perben” jelzi, hogy a rPp. 2. § (3) bekezdésére alapított sérelemdíjigény kizárólag a bíróság polgári perben történő eljárásával kapcsolatos feladatainak megsértése esetén érvényesíthető. A keresetben említett igazgatási jellegű ügyek, intézkedések kapcsán ezért a rPp. 2. § (3) bekezdésére sem alapítható igény.

[115] Az I. rendű alperes további peres ügyeivel, valamint végrehajtási eljárásával kapcsolatos kártérítési igény alaptalanságát illetően is helyes jogi álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság.

A keresettel érintett peres, illetve végrehajtási ügyek I. rendű alperesi elintézése kapcsán a felperes az eljárás tisztességtelenségére hivatkozott. A rPp. 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróságnak az a feladata, hogy – összhangban az 1. §-ban foglaltakkal – a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és észszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. E kötelezettség elmulasztásához a jogalkotó a kártérítés jogkövetkezményét fűzte, vagyis a felsorolt eljárási alapjogsérelmek közvetlenül – a személyhez fűződő jogok megsértésének hiányában is – maguk után vonhatják mind a vagyoni, mind a nemvagyoni kártérítés szankcióját. Ez egyben azt is jelenti, hogy az e

jogalapon előterjesztett kárigényekre alkalmazni kell a bírósági jogkörben okozott károkra irányadó speciális rPtk. 349. § (1) és (3) bekezdés, valamint a deliktuális kárfelelősség általános [rPtk. 339. § (1) bekezdés] szabályait, mely feltételek együttes megvalósulása szükséges az ilyen jogalapú igényérvényesítés eredményességéhez.

[116] A bírósági – közhatalmi – jogkörben okozott kár megtérítésének általános és konjunktív feltételei: a kár bekövetkezte, a bíróság tevékenységi körébe tartozó jogellenes magatartás (felróhatóság), e kettő közötti okozati összefüggés, továbbá, hogy az annak elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget a károsult igénybe vegye. E konjunktív feltételek bármelyikének hiánya a keresetet megalapozatlanná teszi.

Megjegyzi az ítéltábla, a pertípus specialitása még, hogy valamilyen közhatalmi tevékenység keretében kell, hogy történjen a károkozás, mely azt jelenti, hogy a bíróságnak csak az ilyen jellegű, e körben végzett tevékenysége, intézkedése, vagy annak elmulasztása von maga után kártérítési felelősséget. A felperes a sérelmezett peres ügyek vonatkozásában az alperesek eljáró bírúinak ítélkezésében megnyilvánuló intézkedéseit tekintette károkozó magatartásnak, mely a közhatalmi tevékenység keretében kifejtett tevékenységnek minősül.

[117] A kárfelelősség körében az ismertetett tényállási elemek fennállását – a felróhatóság kivételével – a felperesnek kellett a perben bizonyítania [rPp. 164. § (1) bekezdése].

[118] A jogellenes magatartás kapcsán helyesen utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a bírói gyakorlat szerint a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére csak akkor kerülhet sor, ha az eljáró bíróság részéről a bizonyítékok kirívó súlyosságú, téves értékelése, jogalkalmazási, jogértelmezési tévedése megállapítható, és az az állított kárral közvetlen okozati összefüggésben áll. A jogalkalmazó hatóságok, így a bíróság – perbeli esetben az alperesek – felelősségét tehát csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási, és jogértelmezési tévedés alapozza meg, pl. a perbeli bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése (eBDT2008. 1815, BH2000. 400, BH2013. 75, BH2013. 273).

[119] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy a korábban eljárt perbíróságokkal szemben indított kártérítési per ugyanakkor nem eredményezheti a fél számára kedvezőtlen jogerős ítéletek, határozatok újbóli, érdemi felülvizsgálatát. A jogerős döntés rPp. 229. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogereje ugyanis azt jelenti, hogy a bíróságok a keresettel érvényesített jogot véglegesen elbírálták, ezért azt a felek többé nem tehetik vitássá, a jogerős döntés a később eljáró bíróságot is köti az eljárásában. Kártérítés alapjául nem szolgálhat az, hogy a fél a jogerős ítéletet akár érdemben, vagy eljárási okból továbbra is vitatja (BDT2006. 1496, BDT2009. 1949, BDT2016. 3507).

[120] Az említett rPp. 2. § (3) bekezdése szerint speciális jogalapú pertípus további érdemi elbírálási szempontjaira az Alkotmánybíróság több határozata is kitért.

Az Alkotmánybíróság a Pp. 2. § (1) bekezdésében megfogalmazott, a per tisztességes lefolytatásához fűződő jog sérelmével kapcsolatos álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III.11.) AB határozatában foglalta össze, míg a 7/2013. (III.1.) AB határozatban leszögezte,

hogy az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdése értelmezésekor – az Alkotmánnyal fennálló tartalmi és kontextuális egyezés okán – a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírói gyakorlatot továbbra is követendőnek tartja.

[121] Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás tisztességesége, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvényesen létrehozott (megalakított) bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá a jogviták észszerű időn belüli elbírálása. Az Alaptörvény de facto nem rögzíti, de az Alkotmánybírók értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak még az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a felek jogérvényesítési lehetőségének egyenlősége, azaz a „fegyver-egyenlőség” [8/2015. (IV.17.) AB határozat]. Mindezeket tekintve levonható az a következtetés, hogy a bírósági úthoz, a bíróság döntéséhez való jognak szerves része az eljárás minősége, ez adja a bírósághoz fordulás értelmét [35/2002. (VII.19.) AB határozat]. A fair eljárásnak lehetővé kell tennie a jogszerűség érdemi érvényesülését, a hatékony jogvédelmet, aminek csak az eljárási szabályok szabhatnak keretet [hasonlóan: 8/2011. (II.18.) AB határozat].

[122] Az eljárás tisztességeségét csak az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni, ez magában foglalja a bírósággal, az eljárással szemben megkövetelt elvárásokat, egyben biztosítja az alkotmányos eljárási garanciák teljesülését [6/1998. (III.11.) AB határozat]. Lényeges azonban, hogy a bíróságnak még a döntés lényegére kiható jogi tévedése sem jelenti feltétlenül a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét, nem sérül tehát a jog, ha a bíróság a tisztességes eljárás követelményeinek eleget tesz, döntésében esetleg mégis helytelen következtetésekre jut [hasonlóan: 3112/2015. (VI.23.) AB határozat és 3005/2014. (I.31.) AB határozat].

[123] Irányadó továbbá az a következtetés bírói gyakorlat, hogy az eljárási alapjogok, köztük a rPp. 2. § (1) bekezdése sem tekinthető egyben személyiségi jognak is, mivel a védendő érték nem közvetlenül az emberi személyiségből fakad, nem a személyiség megnyilvánulásaként határozható meg. Ezen eljárási alapelvek elsődlegesen nem az emberi individuum védelmét, hanem az állami közreműködés mellett zajló eljárások megfelelő funkciójú megvalósulását, érvényesülését szolgálják (hasonlóan: BDT2015. 3337 szám alatt közzétett eseti döntés). A Pp. 2. § (3) bekezdésére alapított igény tehát nem az alapperben elkövetett egyes eljárási szabálysértéseken, és nem a felet illető perbeli jog megsértésén, hanem kifejezett alapjogi sérelmen alapulhat (BDT2017. 3704, BDT2015. 3337, BDT2016. 3507 szám alatt közzétett eseti döntések). Az eljárási alapjogok megsértése miatt indított perben a bíróságnak emellett nincs jogszabályi lehetősége a más eljárásra tartozó jogvita újabb, a korábbi jogerős ítélettől eltérő eldöntésére, a per tárgyává tett ügyekben a jogviták korábbi megítélésének szakmai véleményezésére.

[124] A fentiekben felsorolt Alaptörvénybeli részjogosítványok, illetve eljárásjogi alapelvek sérülése ad csak jogalapot a Pp. 2. § (3) bekezdés szerinti kártérítésre, mely kifejezetten a polgári perekre vonatkoztatható.

[125] A jelen per elsőfokú bíróságának Pp. 3. § (3) bekezdés, valamint 141. § (2) bekezdésében rögzítetteknek megfelelő felhívásaira a felperes a megkövetelt tényállítási, illetve bizonyítási kötelezettségének maradéktalanul nem tett eleget. Az ezzel kapcsolatos pertörténetet az ítéltábla azért találta szükségesnek a tényállás részévé tenni, mert a kereset érdemi elutasításának oka éppen a felperes tényállítási, illetve bizonyítási hiányosságai voltak, ezek vezettek a kereset megalapozatlanságához. Nem helytálló az a fellebbezési hivatkozás, hogy az elsőfokú ítélet tényállása hiányos, figyelemmel arra, hogy éppen a felperes nem tette meg azokat a tényállításokat, melyek alapján a tényállás kiterjedtebb körben megállapítható lett volna. A felhívásoknak megfelelően a felperesnek kellett volna egyrészt tényállítást tennie arra nézve, hogy az egyes ügyekben, mely konkrét alperesi magatartások vagy mulasztások voltak jogellenesek és arra nézve is, hogy ezzel okozati összefüggésben pontosan milyen kárai keletkeztek. A felperes kereseti kérelmében a kárának egyes részösszegeit ugyan meghatározta, de arra nem tért ki, hogy pontosan milyen jogellenes alperesi eljárások, intézkedések vagy mulasztások okozták azt. A nemvagyonai kártérítésre vonatkozó kereseti kérelem kapcsán is hasonló módon a jogellenes alperesi magatartást kellett volna megjelölnie és ezen túlmenően bizonyítania is [Pp. 164. § (1) bekezdés], tekintve, hogy az I. rendű alperes azt állítva kérte a kereset elutasítását, hogy nem tanúsított jogellenes károkozó magatartást.

[126] A felperes tényállítási, illetve bizonyítási kötelezettségének elmaradása azt eredményezte, hogy a Pp. 141. § (6) bekezdés alkalmazásával, a teljeskörűen nem feltárható tényállás mellett, a bizonyítatlan, hiányos tényállításokra tekintettel a kereset érdemi elutasítására került sor. Az ítéltábla ezzel kapcsolatban az elsőfokú ítélet jogi indokolásának [71], [75], [78], valamint [82] bekezdését annyiban kiigazítja, hogy a kereset érdemi vizsgálata megtörtént az elsőfokú bíróság részéről és a tényállítási, valamint a bizonyítási hiányosságok miatt ítélettel történő érdemi elutasításra került sor, melyet a rPp. 141. § (6) bekezdése tett lehetővé.

[127] A fellebbezés és annak kiegészítései kapcsán az ítéltábla hangsúlyozza, a felperes továbbra sem tett olyan konkrét tényállításokat, melyek bármely alperes esetében kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési hibát jelezne, ennek hiányában a rPtk. 349. §, illetve a Pp. 2. § (3) bekezdés jogkövetkezménye nem alkalmazható (BH2013. 124, BDT2008. 1... számú eseti döntések).

[128] A jelen pertípus nem szolgálhat az alapperekben hozott érdemi bírói döntések rendkívüli jogorvoslati fórumául, a kárigényt elbíráló bíróság nem bocsátkozhat jogerős érdemi döntések helyességének megítélésébe. Önmagában az, hogy a felperes számára kedvezőtlen, általa szubjektíve sérelmezett döntések születtek a korábbi ügyeiben, nem szolgálhat alapul bírósági jogkörben okozott kárigényérvényesítéshez (BDT2006. 1496 szám alatti eseti döntés). A közhatalom gyakorlásával kapcsolatos kártérítési per nem válhat ún. árnyékperré, egy utolsó utáni jogorvoslati eljárássá, amelyben az alapperben hozott döntés felülbírálatára kerülhetne sor, ezért a kártérítési per bírósága nem vizsgálhatja, hogy az alapper bírósága helyesen alkalmazta-e azokat az anyagi jogszabályokat, amelyekre a felperes keresetét alapította (Pécsi Ítéltábla Pf.IV.20.089/2024/16. számú eseti döntés I. pont). Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy a felperes – bírói felhívás ellenére – a per tárgyává tett egyik ügyhöz kapcsolódóan sem jelölt meg konkrét körülményt, nem adott elő a jogállításhoz szükséges tényállítást, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy megalapozatlan a felperes Pp. 2. § (3) bekezdés alapján

érvényesíteni kívánt követelése (hasonlóan Kúria IV.Pfv.20.611/2024/8. számú ítélet [97] bekezdés).

[129] Az ítéltábla itt hivatkozik a Kúria azon jogértelmezésére, mely szerint a közjogi és eljárásjogi szabályoknak megfelelően megalakított és a törvény felhatalmazása alapján eljáró bíróság határozata többlettényállási elem hiányában nem valósíthat meg személyiségi jogsértést még akkor sem, ha a határozat korlátozza a személyiségi jogot. A személyiségi jogsértés megállapításához többlettényállás, elsősorban olyan tudatos vagy súlyosan gondatlan bírói magatartás szükséges, amely a döntést önkényessé teszi. A közhatalmi jogviszonyban bekövetkezett jogsértés esetén azt kell vizsgálni, hogy az adott közjogi norma a sérelmezett magatartást megengedi-e, jogszerűnek tartja-e és a magatartás csak akkor sérti a személyiségi jogot, ha a közhatalmi szerv egyértelműen, nyilvánvalóan jogellenesen vagy az adott jogszabály által biztosított jogokkal súlyosan visszaélve jár el (Kúria IV.Pfv.20.611/2024/8. számú ítélet [102] bekezdés). Mindezen elbírálási szempontok alapján az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy ilyen többlettényállás hiányában egyik alperes esetében sem állapítható meg kártérítésre vagy sérelemdíjra alapot adó jogsértés.

[130] Az ítéltábla a II. rendű alperesi Pf.I.20..../2012/2. számú végzésével kapcsolatos felperesi igény elévülésére vonatkozó megállapítást mellőzi, annyiban ugyanis helytálló a fellebbezési hivatkozás, hogy a felperes részéről történt elévülést megszakító cselekmény, amikor 2017. július 3-án fizetési felszólítást intézett a II. rendű alpereshez annak elnökéhez címzett iratában. Ez az rPtk. 327. § (1) bekezdés értelmében valóban elévülést megszakító körülmény, azonban erre az ügyre nézve is helytálló, a fentiekben már kifejtett azon elbírálási szempont, hogy a szükséges többlettényállási elem bizonyítottságának hiányában önmagában egy kisebb összegű perköltségben való marasztalással kapcsolatos döntés nem tekinthető rPtk. 349. § szerinti kárigény alapjául szolgáló intézkedésnek.

[131] Az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét az ítéltábla a szükséges két indokolásbeli kiigazítás mellett a rPp. 253. § (2) bekezdés alkalmazásával helybenhagyta.

[132] Az eredménytelenül fellebbező felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli [6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés, 14. §].

[133] A fellebbezési ellenkérelmet benyújtó alperesek közül a II. rendű alperes jogi képviselővel járt el, másodfokú eljárási költségigényt jelentett be, az ügyvédi munkadíjat 225 000 forintban határozta meg. Az ítéltábla a 2 oldalas beadvány terjedelmére, illetve tömör – bár helytálló – megállapításaira tekintettel az ügyvédi munkadíj mérséklését találta indokoltnak és ennek megfelelően – a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló – 50 000 forint másodfokú eljárási költségben marasztalta felperest II. rendű alperes javára, aki a részére engedélyezett személyes költségmentesség ellenére köteles megtéríteni a II. rendű alperes reá áthárított költségigényét [rPp. 86. § (3) bekezdés].

[134] Az ítéltábla a felek egybehangzó kérelmeire tekintettel a Pp. 256/A. § (1) bekezdés e) pontja alapján az elsőfokú ítélet ellen irányuló fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2025. augusztus 29.

Dr. Hámori Attila s.k.

a tanács elnöke

Dr. Dobler László s.k.

előadó bíró

Dr. Tolna András s.k.

táblabíró